

Дранник Вікторія Анатоліївна
викладач каф. філософії,
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

ТВОРЧІСТЬ, МОРАЛЬНІСТЬ ТА ЛЮДЯНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В КОЛЕКТИВІ

Серед різних характеристик колективу – його творчий потенціал, є однією з найважливіших, а, можливо – і найважливішою в плані творчого осмислення. Це синтез засад, традицій, норм – з одного боку, і інновацій – з іншого. Творчий саморозвиток властивий членам згуртованого, дружнього, - органічного та гармонійного, - об'єднання людей. Загальне бачення, що виробляється в процесі трудової діяльності, створює необхідний практичний досвід у розвитку організації праці.

Творчий потенціал є однією з важливих властивостей, притаманних соціальному життю людини. Саме цю властивість можна охарактеризувати як об'єктивну, з наростанням набираючи форми практичної всезагальності. Звісно, при умові, що суспільство розвивається в руслі дійсного гуманізму, а людина розглядається як найвище суспільне надбання.

Праця – це діяльність, яка може бути рутинною, одноманітною, що не приносить духовного задоволення, при якій витрачається переважно або ж виключно фізична енергія, але, якщо до неї додати творчості, - то вона може бути креативною, осмисленою, що створює духовні і матеріальні блага, приносить задоволення та насолоду її суб'єктам.

Якщо є загальна спрямованість на досягнення важливих для організації задач, які, в свою чергу, лежать у векторі завдань та задач загальносуспільних: згуртованість членів колективу, взаємодопомога, самоорганізація і мобілізація сил членів колективу то, навіть, у кризових ситуаціях для знаходження найкращих шляхів виходу з непередбачених ситуацій, вони народжують та посилюють творчий дух та потенціал колективу.

Буває так, що людина має здібності до того, а чи іншого виду творчості,

але не може реалізувати, - здійснити, - це на практиці. Тому між потенціалом та актуалізацією є істотна різниця. А допомогти у подоланні цієї прірви, - в умовах колективу, - може керівник колективу. Він є рушійною силою творчого осмислення і об'єктивування всіх аспектів процесу трудової діяльності в колективі.

В процесі діяльності особистість повинна накопичувати свій творчий потенціал та актуалізувати його. Існує безліч різних, - одиничних, - ситуацій та позицій формування процесу творчості і ефективного розвитку.

Існують вихідні умови та принципи творчості, за допомогою яких ці здібності людини немов би виливаються в загальний: колективний та загальносуспільний творчий процес. Але не у кожної людини можуть бути творчі здібності, а для того, щоб їх отримати потрібно їх сформувати. Добре ж то відомо, що людина не народжується, а постає. Точнісінько так же й з творчістю. Для того, щоб її сформувати, людина повинна освоїти цілком певні людські якості: любов, духовність, доброту, довіру, розуміння, солідарність тощо.

Таким чином, не стихійність тих процесів, що відбуваються в управлінні на самому нижчому його рівні – на рівні колективу, а здійснення процесу управління на основі раціонального, науково-бездоганного досягнення соціальних властивостей, притаманних керівникам, зокрема – умова наростання потенціалу творчої наснаги та актуалізації особистості в колективі.

Подальші дослідження в цьому напрямку можуть розкрити дію інших факторів із числа як природних (вроджених) властивостей так і набутих в процесі соціалізації людини як соціальної одиниці колективу. В ще більшій мірі це стосується керівника цього колективу, на якого, по визначенню, по статусу його покладається весь тягар відповідальності за оптимальне здійснення функцій управління в колективі в сучасних умовах.